

บทที่ 3

แบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาเรื่องศักยภาพการขยายการเกษตรแบบมีสัญญาผูกพันนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ การวิเคราะห์ด้วยวิธีเชิงพรรณนา และวิธีเชิงปริมาณ

วิธีเชิงพรรณนา (descriptive method) ใช้เพื่อวิเคราะห์ลักษณะโดยทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรในระบบสัญญาผูกพัน และลักษณะการผลิต ตลอดจนต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตแบบมีสัญญาผูกพัน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ทั้งง่าย ๆ ในรูปของคำร้อยละ และค่าเฉลี่ย ส่วนวิธีเชิงปริมาณ (quantitative method) ใช้เพื่อวิเคราะห์สมการถดถอย และแบบจำลองโทบิต เพื่อหาสาเหตุหรือปัจจัยที่อาจทำให้เกษตรกรที่อยู่ในระบบสัญญาผูกพันขยายโอกาสการยอมรับการผลิตพืชแบบมีสัญญาผูกพัน

แนวความคิดทางทฤษฎี

3.1 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิต

การวิเคราะห์ต้นทุน และผลตอบแทนการผลิตของเกษตรกรในระบบสัญญาผูกพัน ใช้วิธีงบประมาณ (enterprise budgeting) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเป็นไปได้ และความอยู่รอดเชิงเศรษฐกิจของกิจการ (อาร์ วิบูลย์พงศ์, 2535) โดยคำนวณผลตอบแทนหรือกำไรของกิจการใดกิจการหนึ่ง เช่น ระบบพืชหนึ่งระบบ เป็นต้น ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$TR = Y \times P$$

$$RVC = TR - TVC$$

$$RCC = TR - TCC$$

โดยที่

$$TR = \text{รายได้รวม (บาท/ไร่)}$$

$$Y = \text{ผลผลิต (กิโลกรัม/ไร่)}$$

$$P = \text{ราคาผลผลิต (บาท/กิโลกรัม)}$$

$$TCC = \text{ต้นทุนที่เกษตรกรต้องจ่ายเป็นเงินสด (บาท/ไร่)}$$

$$TVC = \text{ต้นทุนผันแปรรวม (บาท/ไร่)}$$

$$RVC = \text{ผลตอบแทนเหนือต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่)}$$

$$RCC = \text{ผลตอบแทนเหนือต้นทุนเงินสด (บาท/ไร่)}$$

ในการศึกษาต้นทุนการผลิตจะพิจารณาทั้งต้นทุนที่เป็นเงินสดและไม่เป็นเงินสด ต้นทุนเงินสด หมายถึง ต้นทุนการผลิตหรือค่าใช้จ่ายที่เกษตรกรจ่ายออกไปจริงในการซื้อปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเงินสดและเงินเชื่อ และต้นทุนที่ไม่เป็นเงินสดหมายถึง ต้นทุนที่เกษตรกรไม่ได้จ่ายออกไปเป็นเงินสดหรือเงินเชื่อ หรือเกษตรกรใช้ปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ของตนเอง โดยประเมินค่าตามราคาของสินค้า และค่าจ้างในท้องถิ่น สำหรับต้นทุนในทางเศรษฐศาสตร์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ต้นทุนคงที่ หมายถึง ต้นทุนที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตในช่วงเวลาที่ทำการผลิต และต้นทุนผันแปร หมายถึง ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตในช่วงเวลาที่ทำการผลิต

ในที่นี้ต้นทุนผันแปร (TVC) ประกอบด้วย

1. ค่าแรงงานในการเตรียมดิน การเพาะปลูก การดูแล และการเก็บเกี่ยวผลผลิต ซึ่งรวมแรงงานจ้าง แรงงานแลกเปลี่ยน และแรงงานครอบครัว ซึ่งประเมินด้วยค่าจ้างที่จ่ายให้แก่แรงงานจ้าง
2. ค่าวัสดุปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ได้แก่ เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ยาปราบวัชพืช และอื่น ๆ

3.2 แบบจำลองโทบิตและการยอมรับนวัตกรรม

แนวคิดการยอมรับนวัตกรรมซึ่งทบทวนโดย Feder and Umali (1993) สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมนั้น มีทั้งลักษณะของเกษตรกร ได้แก่ อายุ การศึกษา แรงงานการเกษตรในครัวเรือน เป็นต้น ปัจจัยภายนอกต่าง ๆ เช่น ขนาดพื้นที่ถือครองที่ดิน และลักษณะของวรรณกรรมเอง ซึ่งตัวแปรที่สะท้อนถึงลักษณะของวรรณกรรม คือ กำไร

ในการศึกษานี้จะทำการศึกษาถึงระดับการยอมรับนวัตกรรม ซึ่งวัดด้วยสัดส่วนของพื้นที่ปลูกพืชในระบบสัญญาผูกพันต่อพื้นที่ถือครองที่ดินทั้งหมดของเกษตรกร กับตัวแปรอิสระต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการขยายการยอมรับของเกษตรกรที่อยู่ในระบบสัญญาผูกพัน แต่เนื่องจากเกษตรกรตัวอย่างเป็นผู้ที่อยู่ในระบบสัญญาผูกพันทั้งสิ้น ทำให้ไม่สามารถสังเกตผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้ต่อการไม่ยอมรับนวัตกรรม (ซึ่งจะทำให้ค่าตัวแปรตามหรือสัดส่วนของพื้นที่มีค่าเป็นศูนย์ได้) การที่ตัวแปรตามที่เกิดขึ้นได้เริ่มต้นด้วยค่าที่มากกว่าศูนย์ ลักษณะของสมการถดถอยจึงเข้าลักษณะของ censored หรือ truncated regression ความแตกต่างของแบบจำลอง 2 ลักษณะนี้คือ ลักษณะแรกมีการสังเกตค่าตัวแปรอธิบายของตัวอย่างซึ่งมีค่าตัวแปรตามเป็นศูนย์ แต่แบบจำลองลักษณะหลังนั้นจะไม่มี การสังเกตค่าตัวแปรอิสระของตัวอย่างดังกล่าว เพื่อวิเคราะห์แบบจำลองทั้ง 2 ลักษณะนี้ ต้องอาศัยแบบจำลองโทบิต (Tobit model)

การวิเคราะห์ในทางเศรษฐศาสตร์บางครั้งเรามักจะพบกับปัญหาที่ตัวแปรตามมีค่าจำกัด (limited dependent variables หรือ truncated or censored model) เช่น ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าถาวรของครัวเรือน โดย Tobin เป็นผู้ริเริ่มนำสมการถดถอยไปวิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีค่าจำกัดโดยมีรูปแบบทั่วไป ดังนี้

$$y_i = \beta'x_i + u_i \quad \text{เมื่อ } \beta'x_i + u_i > 0 \dots\dots\dots(3.1)$$

$$y_i = 0 \quad \text{เมื่อ } \beta'x_i + u_i \leq 0$$

โดยที่

- y = ค่าสังเกตของตัวแปรตาม
- β = ค่าพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า
- x = ตัวแปรอิสระ
- u = ตัวแปรคลาดเคลื่อน หรือ ตัวแปรสุ่ม

ถ้าตัวแปรคลาดเคลื่อนหรือตัวแปรสุ่มมีการแจกแจงแบบปกติ ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ และมีความแปรปรวนเท่ากับ σ^2 ดังนั้น

$$\text{Prob}(u_i > -x_i'\beta) = \Phi(x_i'\alpha)$$

และ
$$E(u_i | u_i > -x_i'\beta) = \frac{\sigma\phi(x_i'\alpha)}{\Phi(x_i'\alpha)}$$

ซึ่ง $\Phi(\cdot)$ คือ standard normal density และ $\phi(\cdot)$ คือ cumulative normal และ $\alpha = (1/\sigma)\beta$

$$\Phi_i = F_i = \int_{-\infty}^{\beta x_i/\sigma} \frac{1}{(2\pi)^{1/2}} e^{-t^2/2} dt$$

$$\phi_i = f_i = \frac{1}{(2\pi)^{1/2}} e^{-(\beta x_i)^2/2\sigma^2}$$

ให้ค่า

$$y = \frac{\phi_i}{1 - \Phi_i}$$

$Y_1' = (y_1, y_2, \dots, y_{N_1})$ คือ เวกเตอร์ของตัวแปรตามที่มีค่ามากกว่าศูนย์ จำนวน N_1 ตัวอย่าง

$X_1' = (x_1, x_2, \dots, x_{N_1})$ คือ เวกเตอร์ $k \times N_1$ ของตัวแปรอิสระของตัวอย่างที่ N_1

$X_0' = (x_{N_1+1}, \dots, x_N)$ คือ เวกเตอร์ $k \times N_0$ ของตัวแปรอิสระของตัวอย่างที่มีค่า $y = 0$

$\gamma_0' = (\gamma_{N_1+1}, \dots, \gamma_N)$ คือ เวกเตอร์ $1 \times N_0$ ของตัวแปรอิสระของค่า γ_j สำหรับ $y = 0$

สำหรับตัวอย่าง y_i ซึ่งมีค่า = 0 มีค่าความน่าจะเป็นคือ

$$\text{Prob}(y_i = 0) = \text{Prob}(u_i < -\beta x_i) = (1 - F_i)$$

สำหรับตัวอย่าง $y_i > 0$

$$\begin{aligned} \text{Prob}(y_i > 0) \cdot f(y_i | y_i > 0) &= F_i \frac{f(y_i - \beta x_i, \sigma^2)}{F_i} \\ &= \frac{1}{(2\pi\sigma^2)^{1/2}} e^{-(1/2\sigma^2)(y_i - \beta x_i)^2} \end{aligned}$$

ดังนั้น likelihood function คือ

$$L = \prod_0 (1 - F_i) \prod_1 \frac{1}{(2\pi\sigma^2)^{1/2}} e^{-(1/2\sigma^2)(y_i - \beta x_i)^2} \quad \dots\dots\dots(3.2)$$

ซึ่งสามารถแสดงได้ว่า

$$\beta = (X_1'X_1)^{-1}X_1'Y_1 - \sigma(X_1'X_1)^{-1}X_1'Y_0 \quad \dots\dots\dots(3.3)$$

$$\sigma^2 = \frac{1}{N_1} \sum_1 (y_i - \beta x_i)y_i = \frac{Y_1'(Y_1 - X_1\beta)}{N_1} \quad \dots\dots\dots(3.4)$$

ในการประมาณค่า β และค่า σ^2 นั้น Maddala (1987 : 159) เสนอวิธีการประมาณค่า สำหรับโมเดลที่ค่า $y > 0$

$$\begin{aligned} E(y_i | y_i > 0) &= \beta x_i + E(u_i | u_i > -\beta x_i) \\ &= \beta x_i + \sigma \frac{\phi_i}{\Phi_i} \end{aligned} \quad \dots\dots\dots(3.5)$$

เมื่อ ϕ_i และ Φ_i ถูกประเมินค่า ณ $\beta x_i / \sigma$
โดย ϕ_i และ Φ_i กะประมาณจากวิธี OLS

ในการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการขยายการยอมรับการผลิตแบบมีสัญญาผูกพันของเกษตรกรตัวอย่าง จะทำการวิเคราะห์แบบจำลองแยกออกเป็นรายพืช โดยมีสมการสัญลักษณ์ ดังนี้

$$R_i = f_i (AG, ED, LB, EX, LD, u_i)$$

และมีรายละเอียดของแบบจำลองแต่ละพืชดังนี้

$$\text{ถั่วเหลืองฝักสด} \quad ; R_s = a_0 + a_1AG + a_2ED + a_3LB + a_4EX + a_5LD + u_s \quad \dots\dots\dots(3.6)$$

$$\text{แตงกวาญี่ปุ่น} \quad ; R_c = b_0 + b_1AG + b_2ED + b_3LB + b_4EX + b_5LD + u_c \quad \dots\dots\dots(3.7)$$

$$\text{เมล็ดพันธุ์ข้าวโพด} \quad ; R_m = c_0 + c_1AG + c_2ED + c_3LB + c_4EX + c_5LD + u_m \quad \dots\dots\dots(3.8)$$

โดยที่ R_s = สัดส่วนของพื้นที่ปลูกถั่วเหลืองฝักสดในระบบสัญญาผูกพันต่อพื้นที่ถือครองทั้งหมด

R_c = สัดส่วนของพื้นที่ปลูกแตงกวาญี่ปุ่นในระบบสัญญาผูกพันต่อพื้นที่ถือครองทั้งหมด

R_m = สัดส่วนของพื้นที่ปลูกเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดในระบบสัญญาผูกพันต่อพื้นที่ถือครองทั้งหมด

AG = อายุของเกษตรกร (ปี)

ED = การศึกษาของเกษตรกร (ปี)

LB = แรงงานการเกษตรในครัวเรือน (คน)

EX = ประสบการณ์ในการผลิตพืชที่ทำการศึกษา (ปี)

LD = ขนาดพื้นที่ถือครองที่ดินทั้งหมดของเกษตรกร (ไร่)

a_0, b_0, c_0 = ค่าคงที่

$a_1, \dots, a_5, b_1, \dots, b_5, c_1, \dots, c_5$ = สัมประสิทธิ์ที่ต้องประมาณค่า

u = ตัวแปรคลาดเคลื่อน

จากแบบจำลองข้างต้น ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอธิบายและสัดส่วนของพื้นที่เพาะปลูกต่อพื้นที่ถือครองทั้งหมดของเกษตรกรที่ทำการผลิตในระบบสัญญาผูกพันจะบอกให้ทราบว่า สัดส่วนของการยอมรับของเกษตรกรที่อยู่ในระบบสัญญาผูกพันจะเพิ่มขึ้นเพราะเหตุใด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอธิบายศักยภาพในการขยายการผลิตในระบบสัญญาผูกพันสำหรับเกษตรกรที่อยู่ในระบบสัญญาผูกพันอยู่แล้ว จึงได้สร้างสมการขึ้นมาอีกสมการหนึ่ง โดยให้ตัวแปรอิสระเหมือนกัน และให้ตัวแปรตามคือพื้นที่เพาะปลูกพืชในระบบสัญญาผูกพัน เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกในระบบสัญญาผูกพัน โดยสามารถเขียนแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

$$\text{ถั่วเหลืองฝักสด} ; A_s = a_0 + a_1AG + a_2ED + a_3LB + a_4EX + a_5LD + u_s \dots\dots\dots(3.9)$$

$$\text{แตงกวาญี่ปุ่น} ; A_c = b_0 + b_1AG + b_2ED + b_3LB + b_4EX + b_5LD + u_c \dots\dots\dots(3.10)$$

$$\text{เมล็ดพันธุ์ข้าวโพด} ; A_m = c_0 + c_1AG + c_2ED + c_3LB + c_4EX + c_5LD + u_m \dots\dots\dots(3.11)$$

โดยที่

A_s = พื้นที่ปลูกถั่วเหลืองฝักสดในระบบสัญญาผูกพัน

A_c = พื้นที่ปลูกแตงกวาญี่ปุ่นในระบบสัญญาผูกพัน

A_m = พื้นที่ปลูกเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดในระบบสัญญาผูกพัน

สมการ (3.9) - (3.11) จะประมาณโดยวิธี OLS หรือ GLS แล้วแต่ความเหมาะสม